

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XXI. Idem Archiepiscopis, & Episcopis per Angliam (a) constitutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

Ecclesia requirendus sit, & expectandus patronorum consensus, Ecclesia tamen ipsa, nisi auctoritas interveniet Pontificalis, canonice concedi non possunt: universitati vestra significamus, quod prior concessio, si cum assensu patroni, & auctoritate dicēscani Episcopi facta est, aut ejus fuerit assensus postea subsecutus, posteriori concessione prefertur: alioquin illa debet preferri, quamvis posterius facta sit, quæ consensu domini fundi, & Episcopi auctoritate fulcitur.

N O T A E.

- (a) **E**boracenſi.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 25. & post Concilium Lateran. p. 15. cap. 23. De Eboracenſi Metropoli nonnulla adduxi in cap. 4. de rescriptis.

(b) *Novoburgo.*] Forsan legendum est, Neu-
burgo: quod monasterium est in diocesi Eborac. Canonicorum regularium Ordinis D. Augustini, constructum anno 1127. ut refert Pennotus lib. 2. hift. canon. regul. cap. 37. num. 10. & commentariorum hujus textus dedi in cap. 4. cap. illud, hoc tis.

C A P U T X X I.

Idem Archiepiscopis, & Episcopis per Angliam (a) constitutis.

Relatum est auribus nostris, quod nonnulli ambitione nimia trahi, occasione laicæ recognitionis, & potentia secularis, in seculari foro, non requisita Episcopi audiencia, patronatus Ecclesiæ, & beneficia ecclesiastica sibi præsumunt in vestris parochiis vindicare. Quoniam igitur hujusmodi personæ non intrant per ostium, sed aliunde condescendunt, ac per hoc indigni sunt pastoris nomine, vel prærogativâ gaudere, f. v. per A. l. m. atque præc. quart. eos, quos noveritis patronatus Ecclesiæ, & Ecclesiastica beneficia prædicto modo adeptos, si commoniti minime resignaverint, nisi præscriptione, aut Episcopali concessione muniti fuerint, sublato ap. diffugio ab officio reddatis, & beneficiis alienos: & si nec sic defliterint, vinculo anathematis innodetis, & usque ad dignam satisfactionem teneatis, & teneri faciatis ad strictos. Ad (b) hæc quoniam quidam laici Ecclesiæ tertii, & aliis possessionibus spoliant, ut sic viros Ecclesiasticos faciant coram seculari judice litigare: prætentium vobis auctoritate injungimus, ut id publicè sub interminatione curetis anathematis prohibere. Si quis autem prohibitionis vestrae contemptor extiterit, eum, si manifestum fuerit, ap. cess excommunicationi subdat, & usque ad dignam satisfactionem, sicut excommunicatos faciat attentiū evitari.

N O T A E.

- (a) **C**onstitutis] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 27. & post concilium Later. p. 50. cap. 33. ex quibus codicibus ita restituo litteram hujus textus.

(b) *Ad hoc.*] Verba quæ sequuntur, exposui in cap. cùm sit 8. de foro compet.

C O M M E N T A R I U M .

2. **T**extus hic, prout compilatur à Raymundo in præsenti, levem, aut nullam difficultatem continet; siquidem omnino convenit suprà traditis in cap. 4. hoc tit. videlicet, patronum propriâ auctoritate non posse Ecclesiæ concedere irrequito Episcopo, nec clericum posse de manu ipsius eam accipere. Sed prout hic transcribitur ex dicta prima collectione, difficilis est in illis verbis: *Nisi præscriptione, &c.* quæ omisit Raymondus, siquidem ex illis deducitur, præscriptione acquiri posse licite Ecclesiæ absque ulla

Episcopi institutione. Quare pro hujus textus explicatione exstimo, in eo agi de eadem consuetudine, seu potius corruptela, qua in valuerat in Anglia, videlicet, quod patroni conferrent Ecclesiæ, in quibus habebant juspatoratus, cum ipso patratus jure, irrequiso Episcopo; quam improbat Alex. III. refribens Abbatibus, Prioribus, & Canonicis Regularibus per Angliam constitutis, suprà in cap. cura, eamque etiam in præsenti reprehendit resribens Archiepiscopis, & Episcopis Angliae: unde præsens textus expomendus est juxta textum in dict. cap. cura, & ibi adducta, videlicet, ut in eo agatur de Ecclesiæ concessis per patronos monasteriorum, & locis religiosis, quas de jure concedere non poterant sine consensu Episcoporum, cap. consultationibus de donat. Sed cum hic consensus non pro institutione, sed pro solennitate desideraretur, ideo si monasteria ipsa, vel personæ religiosæ Ecclesiæ illas per legitimum tempus tenuissent eas præscriptione acquirebant, juxta textum in d. cap. cura.

C A P U T